

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 126. Responderunt ei Iudæi: Nos legem habemus, & secundum legem
debet mori. Quia filium Dei se fecit. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

mam passionem tuam inter iudicium tuum & miseram animam meam, & que peccata mea: Et quidquid merentur iniquitates meae, excuset hoc acerba mors tua, diluat pretiosissimus sanguis tuus. Da mihi etiam clementissimae Deum ut sic abnegem propriam voluntatem meam, adeoque me vilissimam & submittam, subter te Dominum meum, & creaturas omnes propter te, ut in fundo meo non solum agnoscam, sed etiam sentiam & vilissimum & indignissimum me esse creaturatum: sicque voluntate sum religatus ac si in me mea voluntas esset abnegata & defuncta. Amen.

§. 125. *Ego enim non invenio in eo causam. 7. 6.*

Iterum audio innocentiae Christi testimonium, & quod hoc audio toties laetor, quia intelligo me certissimum habere medicum, cum nihil in eo audio reperiri morbum vel dolorem.

O Domine, quanto solatio tibi fuit hoc verbum audire, tantum cruciatus attulit contra audire te nihilominus ad mortem postulari & quidem tam turpem & indignam, & paulo post ab ipso met illo, qui testabatur illam innocentiam, te crucifigi? Eia igitur Domine adiuva me, illum in oculos mentis meae, ut capiam, me omnem dolorem interiore & exteriori satis promeruisse, firmam spem concipiendo, quod gratiam tuam obtinere possim, ne anquam in desperationis foveam incidam, quantumcunque etiam peccaverim. Nam miserationes tuae sunt super omnia opera tua.

§. 126. *Responderunt ei Iudaei: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori. Quia filium Dei se fecit. 7. 7.*

Arroganter satis Praesidi respondent, ut eum terrent, quem videbant flecti ad misericordiam & aequitatem; allegantes legem suam, quam hoc loco manifestè pro praetextu usurpant, ut Pilatum decipiant. Si dixerent: nos Passionibus invidiae & superbiae agitamus, Scripturae sunt nobis lex, verissime respondissent, nunc dicentes: sacram Scripturam Legislatore positam habemus, & secundum illam debet mori, manifestè fallunt. Quia quod illa prophetice dixit de Christo, isti mali interpreti praetextive exponunt, quod permissive narratur futurum imperative dictum volunt.

Ecce Christiane, sic etiam contra Christum ipsum Iudaei pugnant sacrae Scripturae praetextu, noli igitur tibi persuadere quod omnes dicentes

Verbum Domini, Verbum Domini, statim eo ipso sint ex parte Christi, etiam Antichristiani scripturam usurpant, usurpabat illam utique Marcion, hereticus, & usurpant eam Calvinista & usurpant Lutherani, item Catholicici. Sed aliter hi, aliter isti, quæ volunt, intelligunt & exponunt, Marcion legens apud S. Lucam: *Hoc est corpus meum*, uti Tertullianus refert, exponebat sic: *Hoc est figura corporis mei*, quia verum corpus à Christo assumptum esse nolebat. Exponit idem Calvinista eodem modo, sed alia intentione, quia videlicet Deum posse unum corpus duobus locis collocare, non vult cum Catholicis tenere. Ecce ita scriptura torquetur ad affectus exponentiam hereticorum pariter & Iudæorum. Noli igitur sequi affectus tuos sed sequere Magistrum veritatis Ecclesiam, quæ ad hoc accepit Sp. sanctum, ut infallibiliter eam bene exponat.

§. 127. *Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit. v. 8.*

Dicitur hic Pilatus timuisse magis: itaque subindicatur quod iam ante timuit. Quid igitur & quare antea timuit? Vtique homines istos, qui sibi occlamabant & minabantur de Casare, & de legibus suis, nisi Christum occideret quid igitur nunc evenit, propter quod magis timet? incipit timere Deum & iustitiam eius vindicativam. Si enim filius Dei esset ille quem ad mortem damnare compellebatur, utique incurrere iram illius se videbat, qui eum genuerat, Deus. iram autem Dei portare quis posset qui hominis iram formidamus. Ecce cur Pilatus magis timuit.

O Iesu sancte, innocens, impollute, à peccatoribus segregate, da nobis tuam sanctitatem colere intrus & exterius profiteri. Tu optime docuisti nos quem timere debeamus non hominem vel homines, qui occidere possunt corpus, sed eum qui occidere potest & corpus & mittere in gehennam, hunc timeamus, & ut timeamus confige obsecro timore tuo carnes nostras.

§. 128. *Et ingressus est prætorium iterum. v. 9.*

Cum videret Iudæos magis magisque tumultuare, nec haberet ultra quid eis pro Christi defensione respondere posset, etiam novus articulus accusationis proferretur, quod nempe se filium Dei iactasset Christus, anxius iterum introivit prætorium, ut ex Iesu captivo suo exploraret, quid subesset ijs, quæ recens audierat ex Iudæis, de filiatione Dei, & potuit fieri ut Pilatus putaret vera esse quæ apud Romanos in Metamorphosi Ovidiana leguntur, de varijs filijs Deorum Iovis, Apollinis, Martis &c. & ideo quaereret, ne forte talis Deasti filius esset, & illius iram incurreret. Cum